

Full diocesà

13 de setembre del 2020

p4 – CATECOLÒNIES 2020 a la casa Molí de la Roda

p8 – Tornen a començar les glosses del bisbe Xavier

L'orgue de la catedral de Solsona

La restauració de l'orgue de la catedral de Solsona segueix els terminis previstos i, malgrat la pandèmia, ja és a punt de finalitzar la primera fase. Des que l'1 d'octubre del 2019 es va signar el contracte amb el mestre orguener Albert Blancafort, de Collbató, l'activitat al voltant de l'orgue no s'ha aturat.

En primer lloc, es va procedir al desmuntatge de les manxes, els tubs de fusta i els salmers (o secrets) i el seu trasllat al taller per a l'adequació i reparació. A més a més, la gran majoria dels 3.145 tubs també van ser desmuntats i emmagatzemats a la catedral, pendents per a la tercera fase. Paral·lelament, es va iniciar la campanya de patrocini, amb diverses actuacions: concerts, contactes amb entitats,

empreses i particulars, la iniciativa «El teu entre 3.000» d'apadrinament de tubs... Un altre dels aspectes importants ha estat la redacció d'un protocol que garantís que, un cop restaurat, l'orgue fos un instrument obert al poble. Aquest document ha estat elaborat conjuntament pel capítol catedralici i la comissió, fou signat a finals de juny i és a disposició pública per a poder-lo consultar.

Una nova iniciativa per atansar l'orgue al poble és «L'orgue vist per dins», visites guiades per l'interior d'aquest gran instrument, descobrir-ne la complexitat, l'espectacularitat de les seves dimensions i els secrets que amaga, veure l'estat en què es troba i admirar les feines de restauració.

«Mentre vivim, vivim per al Senyor, i quan morim, morim per al Senyor»

Diumenge XXIV durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre de Jesús fill de Sira

És odiós irritar-se i guardar rancúnia, però el pecador ho fa i no vol apaivagar-se. El venjatiu toparà amb la venjança del Senyor, que li demanarà compte rigorós dels seus pecats. Perdona als altres el mal que t'han fet, i Déu et perdonarà els pecats quan tu el preguis. L'home que s'irrita contra un altre home, com pot esperar que el Senyor li retorni la salut? No s'ha compadit d'un home com ell i ara s'atreveix a pregar pels seus propis pecats? Si ell, que és de carn i ossos, guarda rancúnia, qui li obtindrà el perdó quan haurà pecat? Recorda la fi que t'espera i amainarà la teva enemistat; pensa en la mort, i guardaràs fidelment els manaments. Recorda't dels manaments, i no seràs rancorós amb els altres; pensa en l'aliança de l'Altíssim, i no tindràs en compte l'ofensa rebuda.

(27,30-28,7)

Salm responsorial

El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al càstig, ric en l'amor.

[102]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, cap de nosaltres no viu ni mor per a ell mateix: mentre vivim, vivim per al Senyor, i quan morim, morim per al Senyor. Per això, tant si vivim com si morim, som del Senyor, ja que, si Crist va morir i va tornar a la vida, va ser justament perquè havia de ser sobirà de morts i de vius.

(14,7-9)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Pere preguntà a Jesús: «Senyor, quantes vegades hauré de perdonar al meu germà el mal que m'haurà fet? Set vegades?» Jesús li respon: «No et dic set vegades, sinó setanta vegades set. Per això passa amb el Regne del cel com amb un rei que va voler demanar comptes als qui ocupen els llocs de govern. Tot just començava, ja li van presentar un dels seus ministres, que li devia deu mil milions. Com que no tenia res per pagar, el rei va manar que venguessin tots els seus béns, i a ell mateix, amb la seva dona i els seus fills, els venguessin com a esclaus, per poder pagar el deute. Però ell se li llançà als peus i li deia:

“Tingueu paciència i us ho pagaré tot.” Llavors el rei, se'n compadí, el deixà lliure i li perdonà el deute. Quan sortia, trobà un dels seus col·legues que li devia uns quants diners, l'agafà i l'escanyava dient-li: “Paga'm tot el que em deus.” L'altre se li llançà als peus i el suplicava: “Tingues paciència i ja t'ho pagaré.” Ell no en va fer cas, i el va tancar a la presó fins que li pagués el deute. Els altres col·legues, en veure-ho, se n'entristiren molt i anaren a informar el rei de tot el que havia passat. El rei el cridà i li digué: “Que n'ets, de mal home! Quan tu em vas suplicar, et vaig perdonar tot aquell deute. No t'havies de compadir del teu col·lega, com jo m'havia compadit de tu?” Llavors el rei el posà en mans dels botxins, perquè el torturessin fins que pagués tot el deute. Això farà amb vosaltres el meu pare celestial si cadascú no perdona de tot cor el seu germà.

(18,21-35)

«Quan tu em vas suplicar, et vaig perdonar tot aquell deute. No t'havies de compadir del teu col·lega com jo m'havia compadit de tu?»

Perdonar de tot cor el germà

Joan Mir Tubau, prev.

L'apòstol Pere vol tenir les coses ben apamades i pregunta: «Quantes vegades hauré de perdonar el meu germà?» És de suposar que la resposta de Jesús el devia deixar descol·locat: cal perdonar sempre. El perdó que predica Jesús no té límits. A l'hora de perdonar no hi ha càlculs que hi valguin. Això és molt bonic de sentir, representa una gran novetat en relació al que la gent del temps de Jesús estaven acostumats a escoltar dels rabins. Però, és practicable? Aquest és el repte!

Sabem minimitzar les ofenses que fem als altres i amb la mateixa traça —o més!— sabem engrandir les ofenses que ens fan els altres. Tenim la balança desequilibrada, i per això ens costa tant de perdonar. ¿Us imagineu si en seria, de fàcil, de perdonar si tan sols mesuréssim amb equitat les ofenses que ens puguin fer? Però tenim la pell tan fina que qualsevol esgarrinxada, sovint superficial, esdevé un daltabaix, una mena d'atemptat a la nostra dignitat personal. Som pecadors, i només la gràcia de Déu pot ajudar-nos en l'art del perdó.

La paràbola il·lustra perfectament els excessos que podem cometre quan no sabem mesurar les coses amb equitat. El ministre de la paràbola s'excedeix: «agafà el col·lega i l'escanyava». I tot per un deute de quatre rals. Aquesta reacció tan desproporcionada fa del ministre un mal home. Ha implorat misericòrdia per a ell i ara és immisericordiós amb un seu company. No sap estimar, té un cor eixarreït.

La imatge

El rei ha perdonat al servent una quantitat gran, que mai no li hauria pogut tornar, mentre que el servent tanca a la presó el col·lega per uns jornals assequibles. Queda lleig! El teu germà bé es mereix un tracte semblant al que Déu ha tingut amb tu. El perdó de Déu no té límits, i el qui ha estat perdonat per ell ha de perdonar en la mateixa quantitat totes les vegades que calgui.

Paràbola del servent despietat (1790).
Jan Luyken

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

14 dilluns

—L'Exaltació de la Santa Creu
—La Mare de Déu de l'Abellera
—Aniversari de l'ordenació episcopal de Mons. Romà Casanova
Nm 21,4b-9 o bé Fl 2,6-11/Salm 77/
Jn 3,13-17

15 dimarts

—La Mare de Déu dels Dolors
1Co 12,12-14.27-31a/Salm 99/Jn
19,25-27 o bé Lc 2,33-35

16 dimecres

—Sant Corneli i Sant Cebrià.
—Beat Ignasi Casanovas
1Co 12,31-13,13/Salm 32/
Lc 7,31-35

17 dijous

—Sant Robert Bel·larmino
—Santa Ariadna
—L'estigmatització de Sant Francesc
—La Dedicació de la Catedral de Vic
1Co 15,1-11/Salm 117/Lc 7,36-50

18 divendres

—Santa Sofia
1Co 15,12-20/Salm 16/Lc 8,1-3

19 dissabte

—Santa Maria de Cervelló (o de Socors)
—Sant Gener
1Co 15,35-37.42-49/Salm 55/
Lc 8,4-15

20 Diumenge XXV de durant l'any/ Cicle A

Is 55,6-9/Salm 144/Fl 1,20c-
24.27a/Mt 20,1-16

CATECOLÒNIES 2020 a la casa Molí de la Roda

Equip de Catequistes de les Catecolònies

Del 23 al 30 d'agost, una trentena d'infants de diferents parròquies del bisbat de Solsona (i algunes també de fora la diòcesi) van participar en les Catecolònies. Durant el matí del diumenge 23, per franges horàries, els infants van arribar a la casa de colònies Molí de la Roda (Veciana, Anoià). Tots sabien que aquestes serien unes Catecolònies diferents, marcades per les mascaretes, el gel hidroalcohòlic i la distància, tot vetllant per la seguretat i la prevenció. Però tot això no va impedir als monitors d'oferir una setmana plena d'activitats, jocs, pregàries, tallers, teatre, gimcanes, catequesis, balls, excursió, testimonis... Cada dia els nens i nenes van estar acompanyats pel «Toni, el petit lladregot» que, en el teatre, els explicava com havia estat rescatat de la cova d'uns lladres per viure a la casa d'un Rei (Déu). A mida que avançaven els dies el protagonista els anava explicant les dife-

rències entre viure a la cova dels lladres o a la casa del Rei. Els infants van poder conèixer com el Toni s'havia sentit estimat i protegit per aquest Rei, com havia obtingut la dignitat de ser fill seu i volia treballar per tal que moltes altres persones coneguessin el Rei. El dimecres 26, catequistes i infants van anar d'excursió fins als Prats de Rei. Allà van celebrar missa a la capella de la Mare de Déu del Portal, la qual va alliberar el poble de la pesta en el segle XVIII. Les Catecolònies es van concloure el diumenge 30 d'agost amb una eucaristia a l'aire lliure, a l'extens prat de la casa. Els pares, que novament arribaren repartits en diferents franges horàries, van participar de la missa al costat dels seus fills, tot garantint la distància de seguretat entre unitats familiars. L'Equip de Catequistes de les Catecolònies desitja que els infants puguin sentir-se sempre fills de Déu!

Activitats a la unitat pastoral parroquial de Súria

El diumenge dia 30 i el dilluns dia 31 d'agost es va celebrar la Festa Major de Sant Salvador de Torroella. El diumenge es va fer sota la protecció del Salvador i el dilluns, tal com mana la tradició, de la Mare de Déu de la Pietat, baixant al pedró i renovant el vot de poble. Pregant després per tots els difunts de la parròquia. Enguany, sota les normes de seguretat i higiene que demana el moment. Donem gràcies, tot i els condicionants actuals, de la trobada de la comunitat.

El dimarts dia 1 de setembre es va reunir de nou l'equip de visió pastoral de la UPP Súria, després de les vacances del mes d'agost. Es va començar amb l'eucaristia demanant pel nou curs i agraint l'aniversari d'ordenació del mossèn. Tot seguit es van assenyalar els objectius del nou curs d'acord amb les necessitats del moment i es va fixar el calendari responent a cada una de les programacions de les diferents àrees pastorals.

Tàrrega renova la tradició de la festa de Sant Ramon

Josep Castellà

L'església parroquial de Santa Maria de l'Alba acollí d'una manera excepcional, degut a la pandèmia del coronavirus i en lloc de l'habitual temple de la Mare de Déu de la Mercè, la tradicional festa dedicada a sant Ramon Nonat. S'oficià una solemne missa, presidida pel P. Jaume Salas, concelebrant amb el rector de la unitat pastoral parroquial de Tàrrega, Mn. Josep Maria Vilaseca, i els mossens Josep Camprubí i Joan Viladot.

L'homilia anà a càrrec de l'escolapi targarí Jaume Salas. Acabada l'eucaristia els nombrosos devots assistents entonaren els goigs en lloança de sant Ramon, lletra de Ramon Corbella i música del mestre Lluís Millet, acompanyats a l'orgue per Jesús Balletbó

i membres del cor Els Àngels de l'Alba. Enguany, degut a la pandèmia del Covid-19, no es pogué renovar el tradicional costum de la benedicció de l'aigua de sant Ramon i els traguets d'aquesta pels fidels.

Cal destacar que en aquesta data del 31 d'agost diversos grups de targarins viatjaren al santuari de Sant Ramon, a la veïna comarca de la Segarra, participant en els actes religiosos i populars, entre ells l'eucaristia i els Tres Tombs al redós del monestir.

Cal recordar a Tàrrega la presència dels pares mercedaris al llarg de sis-cents anys, des del segle XIII fins al XIX, en el lloc on es troba l'església de la Mercè i el col·legi de l'Escola Pia.

Notícies Breus

Exposició de capelletes a Berga

El dia 3 de setembre, aniversari de la coronació de la Mare de Déu de Queralt i dins els actes de la Gala, es va presentar i inaugurar una exposició titulada «Quan Déu venia a casa», mostra de les capelletes de visita domiciliària. L'acte va tenir lloc a l'església de Sant Joan i a continuació es va inaugurar l'exposició al Museu Comarcal de Berga. Aquesta exposició es pot visitar fins al dia 1 d'octubre.

El vídeo del Papa: setembre

El Sant Pare en la seva intenció de pregària del mes de setembre parla sobre els béns del nostre planeta: "Els estem esprement... països i empreses del Nord s'han enriquit mitjançant l'explotació de dons naturals del Sud, generant un "deute ecològic". Qui pagarà aquest deute? ... Avui, no demà, avui, hem de tenir cura de la Creació amb responsabilitat..." Vegeu aquest vídeo a www.bisbatsolsona.cat

Afirmen haver descobert la ubicació de Betsaida

Una de les ciutats més esmentades als evangelis

Betsaida, a la regió de Galilea, és una de les ciutats més esmentades en els evangelis. D'allí eren els apòstols Pere, Andreu i Felip.

També es creu que Jesús a Betsaida va dur a terme diversos miracles, com el dels pans i els peixos o el de retornar la vista un cec.

Tanmateix, fins al moment no hi havia consens a situar el punt exacte on es trobava la ciutat. Ara l'arqueòleg Rami Arav, professor del Departament de Filosofia i Religió i de la Facultat d'Història de la Universitat de Nebraska, afirma haver trobat la ubicació exacta de la ciutat bíblica i que aquest és E-Tell. Aquest lloc arqueològic es troba a Cisjordània, a un quilòmetre i mig del mar de Galilea.

El jaciment ha estat estudiat durant trent-dos anys. Durant les successives excavacions, Arav i el seu equip van descobrir fortificacions monumentals, emmagatzematge d'aliments i una porta de la ciutat en el lloc arqueològic, que els científics diuen que es remunten a l'Edat del Ferro i afirmen que pertanyen a la capital de Geshur, que més tard es va convertir en Betsaida.

El principal escull amb el qual es troben Arav i el seu equip és la llunyania d'E-Tell del mar de Galilea, contràriament a la descripció bíblica de Betsaida com un lloc accessible amb barca.

No obstant això, l'especialista apunta el fet que podia haver estat més a prop en l'antiguitat, a causa dels moviments tectònics i canvis en els nivells d'aigua que hagin provocat l'allunyament. «El mar de Galilea està just enmig de l'esquerda sírio-africana i és propens a canvis tectònics», ha assenyalat Arav, que ha recordat que el seu equip ha descobert equips de pesca antics entre les ruïnes de l'assentament.

Beques per a futurs professors de religió

La Federació de Cristians de Catalunya ha creat les beques «Beat Samsó» per als futurs mestres de religió catòlica de les escoles públiques i d'iniciativa social. Aquests ajuts que poden arribar a cobrir el 50% de la matrícula dels cursos per a la DECA. Més informació en el web de la federació.

El Papa reprèn les audiències públiques

Redacció

El Papa Francesc ha reprès les Audiències Generals amb la presència de fidels.

El passat dimecres 2 de setembre, després de gairebé sis mesos, el Pontífex es va reunir amb diversos centenars de fidels al pati de sant Dámaso, a l'interior del Vaticà.

Els fidels van començar a arribar des de primera hora a la Plaça de Sant Pere per a després dirigir-se al pati de sant Dámaso.

El Papa, en començar la catequesi va valorar la bellesa de la trobada personal: "Estic molt content que ara de nou sigui possible una trobada personal cara a cara en les audiències generals. Com a éssers socials necessitem tal im-

mediatesa que és bona per a l'ànima". Gairebé sis mesos han passat des del 26 de febrer quan el Papa va presidir l'última audiència general abans de la crisi de la pandèmia.

Fins avui realitzava les audiències a la Biblioteca Apostòlica del Vaticà sense públic present, només els sacerdots que llegien la catequesi en diversos idiomes li acompanyaven i el seu discurs era transmès en streaming o pels mitjans de comunicació.

Abans de la seva catequesi, el Papa es va detenir a una distància 'prudent' d'un metre de les tanques que el separaven dels fidels per a respectar les mesures de seguretat anti coronavirus.

La Pel·lícula

Fàtima, la pel·lícula

Dirigida per Marco Pontecorvo

EUA, 2020.

Intèrprets: Harvey Keitel i Lucia Moniz.

Drama religiós.

Portugal, 1917. Tres nens afirmen haver vist a la Mare de Déu a Fátima. Les seves revelacions enfureixen al Govern i a l'Església, que intenten obligar-los a retractar-se de la seva història.

Però a mesura que s'estén la notícia de la seva profecia, milers de pelegrins acudeixen a Fátima amb l'esperança de presenciar un miracle. El que allí experimentaran canviarà les seves vides per sempre.

Inspirada als fets esdevinguts a la ciutat de Fátima (Portugal) durant la Primera Guerra Mundial, aquesta pel·lícula tracta sobre el poder de la fe. El missatge i la història de les aparicions segueix fascinant a multitud de persones.

Esperança per a la nostra diòcesi

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Aquest estiu he nomenat Mn. Marc Majà, fins ara rector de Berga i de llurs parròquies agrupades, rector del Seminari Diocesà. Vull compartir amb tots vosaltres les raons d'aquesta decisió. Ho faig reconeixent humilment que el Senyor ens està sorprenent amb una benedicció de vocacions somniada i immerescuda.

Com sabeu, des del meu nomenament com a bisbe, vaig assumir la cura dels seminaristes majors. Aleshores només hi havia un sol seminarista i, tot i les nostres pregàries insistents per a obtenir "una maneta" -cinc seminaristes-, vàrem viure una colla d'anys de sequera vocacional. El Senyor, però, ha escoltat les nostres súpliques i gràcies al treball de les famílies, parròquies, de la delegació de vocacions, del seminari menor en família i del santuari de Lord, tornem a començar el curs amb set seminaristes majors. La darrera incorporació és el Gabriel, un noi de Berga.

Ja fa un parell d'anys veia que el treball del Seminari Major desbordaria la meva disponibilitat però veia difícil el nomenament d'un rector perquè sabia que havia d'alliberar un dels rectors de les parròquies més grans.

El treball que des de l'equip de visió i el consell presbiteral vàrem fer a finals del curs passat sobre el Seminari Major, va impulsar-me a fer el discerniment i els canvis necessaris per a destinar un prevere de la diòcesi a aquesta important tasca per al futur de la nostra diòcesi. A finals de juny, pelegrinava amb tots els seminaristes pels santuaris marians del Berguedà i del Ripollès i confiava a la Mare de Déu aquest discerniment. Tornant d'aquesta ruta, prenia la decisió, la compartia amb el vicari general i la manifestava a l'interessat.

Agraeixo públicament, en primer lloc, la comprensió dels fidels de Berga, que han entès el bé major per a la diòcesi que suposa el canvi que els toca de viure. En segon lloc, la disponibilitat de Mn. Marc i Mn. Jaume, així com de tota la resta de capellans implicats en els canvis d'aquest estiu. Aquesta actitud és un signe clar de la corresponsabilitat de tot el presbiteri en el projecte de futur del nostre seminari.

Aquest nomenament, però, només és un dels aspectes del pla d'acció pel Seminari Major que estem ultimant perquè, ben orientat a la visió diocesana, ens ha de procurar, amb l'ajuda de Déu, pastors de comunitats parroquials: espiritualment provats, intel·lectualment formats, humanament madurs i pastoralment missioners. Quan estigui a punt, us el compartiré perquè tots, amb la vostra pregària, la vostra sensibilitat vocacional, la vostra acollida i el vostre suport material, us sentiu ben vostre el Seminari Major.

